

آخوندی با بیان این که بازار قاچاق داروی سقط جنین داغ است گفته در ناصر خسرو یک فرد معمولی به یک خانم راهنمایی می دهد که چطور بچهاش را سقط کند.

رئیس انجمن علمی جنین شناسی ایران خبر داد؛

به گزارش اسپادانا خبر و به نقل از فارس، «دکتر محمدمهدی آخوندی»، رئیس انجمن علمی جنین شناسی می گوید: **قانون سقط جنین، آیین نامه اجرایی ندارد.**

آخوندی می گوید: قانون سقط درمانی در سال 1384 تصویب شد. طبق این قانون سقط درمانی جنین با رضایت زن، با تشخیص سه پزشک و تأیید پزشکی قانونی، قبل از چهار ماهگی (19 هفتهگی) قابل انجام است. به مواردی که بر اساس این قانون، اجازه سقط جنین قانونی داده می شود، اندیکاسیون می گویند. اندیکاسیون هایی که در زمان تصویب این قانون مبنای قرار گرفت عبارت بودند از بیماری مادر که تهدید جانی برای او محسوب می شود، بیماری جنین و عقب ماندگی و ناقص الخلقه بودن جنین. دستگاه ها، امکانات، بررسی های کلینیکی، آزمایش های بیوشیمیایی و ژنتیکی امکان تشخیص عقب ماندگی جنین را به طور کامل فراهم می کند و در حال حاضر بیش از 50 مورد وجود دارد که در صورت ابتلای جنین به یکی از این موارد، می توان تحت عنوان جنین ناقص الخلقه سقط شود.

رئیس انجمن علمی جنین شناسی ایران می گوید: هر قانون یک آیین نامه اجرایی دارد که چارچوب اجرای آن را مشخص می کند و توسط دولت به دستگاه های اجرایی ابلاغ می شود. یک اشکال اساسی این قانون این بود که پیش بینی نشد که آیین نامه اجرایی برای این قانون تهیه شود و در نتیجه مرجع اجرای قانون به صراحت مشخص نشده است. طبق این قانون دو مرجع برای تأیید سقط جنین مشخص شده است؛ تشخیص سه پزشک و تأیید پزشکی قانونی. یعنی تشخیص لزوم سقط با وزارت بهداشت و تأیید آن با پزشکی قانونی است. اما وزارت بهداشت با وجود تلاش های مکرر ما تا کنون زیر بار قبول مسئولیت اجرایی نرفته است. پزشکی قانونی این مسئولیت را برعهده گرفت و قانون را برای اجرا به سازمان های پزشکی قانونی ابلاغ کرد. این شانه خالی کردن وزارت بهداشت، باعث بروز چندین مشکل می شود؛ از جمله اینکه پزشکی قانونی با چه تمهیداتی عدم سلامتی جنین یا خطر جانی برای مادر را تشخیص می دهد؟ دوم اینکه تشخیص سلامتی جنین در بین هفته سیزدهم تا شانزدهم است؛ یعنی از زمانی که امکان تشخیص وجود دارد، تا زمانی که امکان قانونی سقط وجود دارد (یعنی 19 هفتهگی) تنها سه هفته زمان وجود دارد.

حالا شما مادری را در نظر بگیرید که در یک نقطه از ایران با امکانات مختلف پزشکی، می خواهد همچین فرایندی را با گرفتن تأیید از سه پزشک متخصص در این حوزه طی کند تا در صورت وجود مشکل جدی، نسبت به گرفتن مجوز سقط از پزشکی قانونی اقدام کند و طبیعتاً نسبت به جزییات قانون و فرایندی که ضروری است، اطلاع کافی ندارد. تا بخواهد به تشخیص نهایی برسد، این سه هفته زمان به پایان رسیده و دیگر امکان دریافت مجوز سقط ندارد. در چنین شرایطی اگر واقعا چنین مشکلی جدی داشته باشد، طبیعتاً ناچار می شود به سقط غیرقانونی روی بیاورد. یعنی سازمانی برای اجرای منطقی و معقول قانون مصوب وجود ندارد چون وزارت بهداشت زیر بار قبول مسئولیت خود در این موضوع نرفته است. البته وزارت بهداشت آزمایش هایی مانند غربالگری، یا آزمایش خون برای جلوگیری از تالاسمی را برای مادران قرار داده است که فرایند تشخیص عقب ماندگی یا مشکلات دیگر جنین را آسان تر نموده و این می تواند به رفع این مشکل کمک کند. اما هنوز خلأ های بزرگی وجود دارد که نیازمند رسیدگی و توجه جدی وزارت بهداشت و سایر دستگاه های مرتبط با این موضوع است.

آخوندی می گوید: سال 84 قانون این قانون سقطدرمانی تصویب شد. در سال 85 پزشکی قانونی اعلام می کند، حدود سه هزار مورد در کل کشور از این سازمان مجوز سقط دریافت کرده اند. سال 94 این آمار را حدود «ده هزار مورد» اعلام می کند. اما آمار تمام سقطها یعنی سقطهای قانونی و غیرقانونی بسیار فراتر است و هر سال نیز در حال افزایش است. ابتدا نگاهی به سیر تغییرات این آمار در دو دهه اخیر بندازیم؛ سال 74 وزارت بهداشت اعلام می کند 80 هزار سقط جنین در سال داریم. یعنی حدود 220 جنین در روز. در این فاصله زمانی آمار دیگری نداریم تا سال 92، که وزارت بهداشت آمار سقط جنین را 250 هزار جنین در سال اعلام می کند. یعنی هر روز حدود 700 موجود زنده، کشته می شوند.

اما در جدیدترین آمار در سال 96، دکتر محمدباقر لاریجانی معاون آموزشی وزیر بهداشت اعلام می شود که سالانه «بین 300 تا 500 هزار» سقط جنین غیرقانونی در کشور گزارش می شود یعنی طبق آمار رسمی وزارت بهداشت، **هر روز هزار جنین در کشور کشته می شود** و تنها حدود ده مورد قانونی است. من البته من آمار موثقی در مورد حدود 700 هزار سقط در سال را هم دیده ام که در رسانه ها هم اعلام کردم و حتما تا کنون این میزان بیشتر هم شده است. تازه این اعداد، آمار دقیق نیستند و همانگونه که گفتم، برداشت از قرائن و شواهد است. آمار دقیق قطعا خیلی بیشتر از این اعداد است. این در حالی است که ما قانون داریم و می توان با اجرای درست آن، هم آمار کلی سقط را کاهش داد و هم از این تعداد سقط غیرقانونی با عوارض و تبعات شدید، جلوگیری کرد. خلأهایی که باعث این میزان آمار سقط غیرقانونی می شود باید شناسایی و برطرف شود از جمله اینکه در خود قانون نقائص وجود دارد، برای اجرای درست و منطقی همین قانون، ابزار اجرایی قوی نداریم و برای تشخیص مواردی که خارج از چارچوب قانون اتفاق می افتد و تأیید می کنیم نرخ آن بسیار زیاد است نیز ابزاری و تدابیری برنامه ریزی نکرده ایم. ما به زبان می گویم «هزار جنین در روز کشته می شود». گاهی در شبکه های اجتماعی یا رسانه ها تصویر یک جنین سقط شده در زباله ها منتشر می شود، چه واکنش هایی اتفاق می افتد و چقدر این تصویر یک تصویر تلخ و تکان دهنده است. حالا این اتفاق را ضرب در هزار کنید. ابعاد این فاجعه بسیار عمیق و گسترده است. چرا مجلس اجرای درست قانونی که تصویب نموده را پیگیری نکرد و نمی کند؟ چرا مجلس در جریان آمارها قرار نمی گیرد تا خلأ قانونی و اجرایی را پیگیری کند؟ چرا وزارت بهداشت به وظیفه خود در این زمینه عمل نکرد و نمی کند؟

رئیس انجمن علمی جنین شناسی ایران می گوید: نکته مهم دیگر اینکه بازار قاچاق داروهای سقط جنین تاجایی گرم شده که هم اکنون بازار ناصر خسرو تبدیل به جولانگاه این دارو ها شده است، محلی که نسخه های برخی همکاران را برای سقط از طریق دارو به این بازار می کشند. سال 84 ما فیلمی را ساختم برای اینکه در ناصر خسرو چگونه افراد به امکانات و داروهای سقط دسترسی پیدا می کنند. فضای آنجا خیلی عجیب است. شما در ناصر خسرو می بینید که یک فرد معمولی دارد به یک خانم باردار راهنمایی می دهد که چطور بچه اش را سقط کند. تا این حد وضعیت نابسامان است. بخشی از ماجرا هم درآمد ناشی از عمل سقط است که طبیعتا منافی را برای عده ای به همراه می آورد.

برچسب ها: [آسیب های اجتماعی](#) [1]
[سلامت](#) [2]